

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு.

திங்கட்கொருமுறைதோன்றித்திகழ்வது.

THE
THIRUNAVUKARASU.
PUBLISHED ONCE IN A MONTH.

பத்திரதிபர்—தி. பா. சிவராஜபிள்ளை.

முத்தம் உ.] திருநெல்வேலி: குரோதிஸ்ஸு டைம்ஸ் உல்டி; 1905-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 1-உ [இலக்கம் ௧.

“அகா முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு”

திருச்சிற்றம்பலம்.

“மருத்தவை மந்திர மறமைகள் நெறியவை மற்ற
மெல்லா, மருத்துவர் செடுமவர் நாமமே சிந்தைசெய்
கன்னெஞ்சமே, பொருத்துதன் புறவினறி கொன்றை
பொன் சொரிதரத் துன்றபம்பூஞ், செருத்திசெம்
பொன்மலர் திருநெல்வேலி புறரை செல்வந்தாமே.

“வேயுற தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன் மிக
கல்ல வினை தடவி, மாசுற திங்கன் கங்கை முடிமே லணிக்
தெனுமே புகுந்தவதனும், ஞாயிறு திங்கன் செவ்வாய்
புதன் வியாழன் வெள்ளி சனிபாம்பிரண்டு முடனே, ஆசு
று கல்ல கல்ல வவை கல்ல கல்ல வடியா ரவர்க்கு மிகவே”

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவக்காசின்

பாஷகர்கள்.

ஸ்ரீமத், ச. ஹேஸ்வர் சிவாசாரிய சுவா	10	0	0
மிகள், திருநெல்வேலி.			
ஸ்ரீமான், காடக்குடி, மிட்டாதார், A. சோ	10	0	0
னாசலம்பிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி.			
ஸ்ரீமான், காடக்குடி, மிட்டாதார், S. அரு	10	0	0
னாசலம்பிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி.			
ஸ்ரீமான், S. திருமலைப்பிள்ளையவர்கள்,	10	0	0
திருநெல்வேலி.			
ஸ்ரீமான், M. S. சிவகுருநாதபிள்ளையவர்	15	0	0
கள், பாளையங்கோட்டை கோட்டிவ் சேவியர்			
ஸ்ரீமான், P. M. சைலாசம்பிள்ளையவர்கள்,	20	0	0
முனிசிப்பல் சேர்மேன், திருநெல்வேலி.			
ஸ்ரீமான், T. S. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்	10	0	0
கள், டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டிப்ளீட், திரு			
நெல்வேலி.			

கையொப்பவிதிதம்:— உன்னர், வெளியூராருக்குத் தபாற்கலி யுன்பட முன்பணமாக ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 1,
மோரமேன் சிவப்பூருக்கு ரூ. 2. தனிப்பிரதி 1-க்கு ரூ. 2.

ஆன்மசிருட்டி.

1. ஆன்மாச் சிருட்டிக்கப்பட்டதெனச் சில அங்
லது பல சமயிகள் கருதுகின்றனர்; அங்ஙனம் சிருட்டிக்
கப்பட்டதாயின், எதனால் சிருட்டிக்கப்படும?

2. ஆன்மா அறிவுமயமாயிருத்தல்கூடும்; ஆகலின்
அது அறிவார் சிருட்டிக்கப்படுமெனின், அவ்வுறிவு அந்
ற்குமுன் யாண்டிருந்தது?

3. சிருட்டிக்கப்படுவதெனின், சிருட்டிக்
பவனறிவு முற்றறிவாதலின், சிருட்டிக்கப்பட்டதும் அவ்
வாறுகாமைக்குக் காரணமென்ன?

4. சிருட்டிக்கப்பட்ட அறிவு மாயையால் மறைக்க
ப்படுவதெனின், அது சிருட்டிக்கப்பவற்கும் ஏய்துமோ, அன்
னோ?

5. அன்றியும் சிருட்டிக்கப்பட்டதும், தன்னுத்த
பிறிதென்றை வாழையடி வாழையாய்ச் சிருட்டிக்கு
மோ அன்றோ? இதற்குக் கருத்தா எப்பொழுதும் ஒருவ
னையிருத்தல்வேண்டுமென்பதென்ன?

உண்மை உசாவுவோன்.

அற்புதம்.

1. அற்புதம் வேண்டுவே தவசியமா?
2. முந்தாலத்து கடத்தனவாகக் கூறப்படும் அந்
புதங்கள் இக்காலத் தேனடக்கவிடம்?
3. அகேச சமயிகள் தத்தம் சமய ஸ்தாபனத்திற்கு
அற்புதங்களையெல்லாம் என்று கருதியதன் காரணமென்ன?
4. தற்புதமென்றாலென்ன? உன்னை இவ்வதா
கவும், இவ்வதை உன்னதாகவும் செய்து விடுவதானா?
5. இப்படிச் செய்யக் கடிவுளுக்குச் சம்மதமாயிரு
க்குமா? இருக்குமாயின், தாம் ஏற்படுத்திய விதிக்குமாறாக
கேடுறென்று செய்தல் கடிவுட்டன்மைக்கு விரோதமல்ல
வா?

உண்மை உசாவுவோன்.

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“புலனொடாடித் திரிமனத்தவர் பொறிசெய் கா
மத் துரிசு டக்கிய—புனித சேஷத் தொடுத மக்கையர் பு
ணர்வி னுந் துணைசெய் துடர், சலவு சூலைப் பிணி
செ ந்தொளிர் சுடுவெ ணீறிட் டமண கற்றிய—துணிவி
னும்பு புமெ ரித்தவர் சுழலி லேபட் டுதித வத்தின,
ருவகின் மாயப் பிறவி யைச்சுரு முணர்வி லாவப் பெரும
யக்கினை—யொழிப வாய்மைச் சலிதையிற் பலவுபரி பா
சப் பெருந் பரப்பிய, கவகின் குன்னக் கடலி டைப்
படு மயிர்த யோகச் சிகுவொ ளிப்பு—வடிபு மேழக் க
ருளி னைச்செயு மணைய தேவத் திருவ டிச்சகனே.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமது பத்திரிகை.

திருநாவுக்கரசென்னும் திருநாம விசேடத்
தாலும், திருபாசமுத்திரமும் எமது சற்றுகு முத்
திசுருமாகிய ஸ்ரீமத் உமாமஹேஸ்வர சிவாசாரிய
சுவாமிகளது திருவருட் பிரசாதத்தாலும், பெரி
யோர்களின் ஆசிரவாதத்தாலும் நமது திருநாவுக்
கரசு தன் முதலாவது ஆண்டு நிறைப்பெற்று, இவ்
விண்டாவதாண்டு தொடங்கப்பெற்றுள்ளது, இ
வ்வாறே என்றும் நின்று நிலவுகவென்று திருவரு
ளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

சென்ற வருடத்திலே, நமது திருநாவுக்கரசு
தன் குழந்தைப் பருவத்திற் கேற்பத், தன்னுள
யின்றலுளவிலே, இத் தமிழுலகத்திற் கொருசிறி
தாயினும் கன்மை செய்திருக்குமாயின், அது இப்
பத்திரிகைக்கு விஷயதானைச் செய்துள்ள விவேக
களால் வினந்ததொன் றாகலின், அவர்கட் கித் தமிழ்
முலகம் மிகவும் கடப்பாடுடைய தாகின்றது; அம்
மட்டோ! அவ்வறிவாளர்கள் செய்த விஷயதான
மும், பொருளுதவியில்லையாயின், அச்ச வாகனமே
றித் திருவுலப் போந்து சிறப்பெய்ததல் கைக
டாமையின், அது கூடுதற் பொருட்டு இப்பத்திரி
கைக்குப் பொருளுதவி செய்தோர்க்கும் அதுவே
மீட்டும், மிகவும் கடப்பாடுடைய தொன்றும்.

நாம் நமது திருநாவுக்கரசின் முதற் புத்தக
முதலாவ தில்க்கப் பத்திரிகையிலேயே குறித்து
னையாடிவவாறு இப்பத்திரிகை, தன்னைப் படிப்
போனைவவாறு மொருங்கே மகிழ்வித்திடுதலும்,

மகிழ்ந்தோனைவரும் இப்பத்திரிகைக் கொருங்கே
பொருளுதவி செய்யும் விருப்பும் வலியுமுடையா
தலும் செல்லாமையிற், சென்ற வருடத்திலே சி
லர், நமது திருவுக்காசை அன்புடனேற்றுக்கொள்
ளுதலினிற், மறுத்தாராயினா, பலர் அங்கனமா
காது மிக்க அன்புடனேற்றுப் பொருளுதவுதலுள்
செய்து ஆதரித்திருக்கின்றார்கள். அவர்கட்கு
நாம் மிக்க வந்தனம் சொல்கின்றோம்; திருவுடைய
ரும் தெள்ளியருமாகிய அன்பர்கள் இன்னும் பற்
பலர் வெளிவந்த, நமது பத்திரிகையை ஆதரித்தி
டுகவென், நவர்களை நாம் மிக்க அன்பும் பணிவும்
பொருந்த வேண்டுகின்றோம்.

திருவருள் முன்னிற்க.

பரமவரையே பாடுவார் இடம்.

திருக்குற்றாலமலை.

திருக்குற்றாலத் தலபூரணமுடையார்,
திரிகடாசப்ப கவிராஜ மூர்த்திகள் அருளியது.

(புத். க. இலக். 28. 4-வதுபக்கத் தொடர்ச்சி.)

பூராசைக் கன்னத்தை யுள்ளே யடக்கிப் பிறருக்
கெல்லாம், பாராசை யற்றவர் போற்றிற் வேண்புத்
தோல்புனைந்து, பூராசை கொண்ட புலகானென
னையைப் போக்குகண்டா, யோரா சையுற்ற யோ
கீகுற் றுலத் துறைபவனே. (61)

கழிக்கும் பலபொழு தோற்பொழு தாய்க்கலம் கா
லுள்ளே, விழிக்கும் விழிகெளி யாகதென் றோவெண்
ணிவாக்கதினாப், பழிக்குச்சி கடத் தருவிசன் னீர்
பக லோனைவென்மை, யொழிக்குத் திவியு தெளிக்கு
குற் றுலத் துறைபவனே. (62)

செருமிக்கவலை யுளந்த மாறித் த பொருமிப்.
பொருமிக் கலாவது கண்டாந் காய்புலனு பூடுங்கல்
லுந், தருமிக்க பட்டி மிருகக்களாதி சாசாரும், மொரு
மிக்கத் தெய்வ வடிவாங்குற் றுலத் துறைபவனே. (63)

சிறையோ படுவ தினிச்சுவை யோதின் தான்படு
தன், முறையோ முறையிடல் கேட்கிலு யோமுன்னே
களிற்செய்த, குறையோ குறையுமுன் னேகிற்
மோகொண்ட கோபமென்னோ, வுறையோங்கு கொண்
ட லுலாவுங்குற் றுலத் துறைபவனே. (64)

வருக்காம் பலரும் வப்பார்க்காந்ருகு வட்டெ
னலே, பெருக்காசை விட்டுநின் றுளே பாலிப் பிறவி
யின்வேர், கருக்காம லென்றமென் னிதைக்குள்ளே
யொருக் காற்றெளிவு, மொருக்கான் மயச்சமு மாமோ
குற் றுலத் துறைபவனே. (65)

பொறுக்கும் படைகொண்டு கோபத்தை மய்த்தப்
புணையற்றான், வெறுப்பு விருப்பற் றிப்படுதென் றோ
வண்டம் விண்டுமறு, கிறுசும் படிமலை யையினை
யாக்கிக் கிளர்முங்க, மொறுக்குத் தனிப்பெரு வீ. குற்
றுலத் துறைபவனே. (66)

தண்டென் மலர்சொரி சண்பகச் சோலையுஞ் சந்தி
தியும், பண்டே பழகுநின் சித்ரா கதியும் பலவனமும்,
கண்டே பிரித்துத் தரித்தேனென் போலொத்த சன்னெ
ஞ்சர்தா, முண்டேயுன் கற்பனைக் குன்றோரும் ருலத்
துறைபவனே. (67)

தருகோடியம்புயத் தாடொழுப் போது சதுய்யு,
மிருகோ டியுளொய்ப் போதொக்கு மேதுன்ப மீட்டிந்
கவ்வை, யருகோடி யுண்ணிப் பிரித்தா லனாகொடிப்
போதுமெனச், கொருகோடி கோடியுக்காண்குந் ரு
லத் துறைபவனே. (68)

காண்பதெல் லாங்கண் மயக்கமென் றேமனன் கண்
டிருந்தும், வீண்பல கவ்வைக்கு னோடிய தால்வந்து
மீட்டருளாய், சேண்படர் கங்கைச் சடையாய் பிரமன்
சொத்தினிலொன், ஞாண்பலி தேடுந் கலத்தாய்குந் ரு
லத் துறைபவனே. (69)

கண்பாத்துச் சோர மிடுங்கன் வனாவனாக் கன்
மிட்டிப், பண்பாத்த வுண்ணிப் பணிகதென ரோபுயம்
பார்த்துநின் று, வீண்பாக்குஞ் சாதகம் போலுனைப் பாரத்
துநினை மெய்யருட்பா, ஞாண்பாக்கு ஞானப் பெருக்கே
குந் ருலத் துறைபவனே. (70)

சிறகாலத் தாயர் முலைப்பான் மயக்கஞ் செகத்தறிவு,
பெறுகால மாதர் முலைமேன் மயக்கம் பெருங்கிழமா, யிறு
காலம் வஞ்சப் பிணியான் மயக்கமுன் னின்பத்தைநா,
ஹுகால மாவதெக் காலங்குந் ருலத் துறைபவனே (71)

ஆண்டவ் காட்டுவித் தாசையுந் காட்டுவித் தார்க்கு
மில்லா, காணுந் காட்டிய மனையி னொனெடு காட்க
ருச்சை, வீணவம் போக்கிவிட் டேனிரவ் காய்கடல்
வெவ்விடத்தி, ஞாணவம் கார மிடந்ருங்குந் ருலத் து
றைபவனே. (72)

கருகோயுந் கண்மப் பிறவியி னோயுந் கருத்திற்கென
வை, பொருகோயுந் பூண்ட சரித்தி னோய்களும் போக்
குத்தெய்வத், திருநீ றுடையநின் சித்ரா கதிக்கனா சேர்ந்
தவன்றே, பொருகோயு மின்றித் தவிர்த்தேன்குந் ரு
லத் துறைபவனே. (73)

மறைப்பொரு ளானநின் சேவடி வாழ்த்தி வடவரு
வித், துறைப்புன லாடிச் சூழல்வாய் மொழியுடன்
சோதியுனை, யிறைப்பொரு தாகிவ் முன்னே தியானித்
திருக்கொஞ்சி, ஹறைப்பிலே யேயென்ன செய்வேன்
குந் ருலத் துறைபவனே. (74)

செய்வதெல் லாங்குந்ற மேயத் னாற்செகத் தோர்க்
னென்ன, வைவதெல் லாங்கொடுந் துட்டனென் றே
கட்ட வல்லினையா, னைவதெல் லாமென் பொருட்டே
சாண்புகு ளானினிமே, ஹவதது நிக்பொருட் டையா
குந் ருலத் துறைபவனே. (75)

தேயா மயக்கத் தெளிந்தோர்கன் முன்னத் தெளிவொ
ன்றில்லாப், பேயாக் கின்று பித்தறவ கேமணப் பேதை
மையான், மாயா மலத்துக்குன் வீணே கிடத்து மயக்கு
மித்த, வோயா மயக்கத் தவிர்ப்பாய்குந் ருலத் துறைப
வனே. (76)

எளியேனை யாட்டுஞ் செயல்வாவு முன்செய லென்
றுகன்றாய்த், தெளியேனெவ் வாறு தெளியிப்பையோ
திரா யேய்வனாயே, வளியே மறிபுன லேகனை லேகெ

டுவானகமே, யொளியே பூத்த வெளியேகுந் ருலத்
துறைபவனே. (77)

அடக்கிக்கொண் டாலு மடங்கிக்கொன் றென்புவி
யாதிக்கநீ, நடத்திக்கொண் டாலு நடந்துகொன் வே
ணன்றி நாணென்றென்னைத், தொடக்கிக்கொண் டா
ட்டமிடாதே சகல தொழிற்குமென்கா, னுடக்கைக்
கொண் டாட்டிய சித்தாகுந் ருலத் துறைபவனே. (78)

எழுதிண் புவி யுகொடிக்கேற்றஞ் சித்தையெருதுமன்
கோர், பொழுதென் ரெருமடக் கேறி வராது புலன்
கலப்பை, பழுதன்மிக் சோக்கவ் லேனெவ் ஞாண
மாநிலத்தி, ஹழுதுண்டு வாழ்கதெவ் வாரெருந் ருலத்
துறைபவனே. (79)

பிறாபொரு ளாசித்துப் பொய்பெசிக் சாணும் பிழை
ப்பதற்கா, வறமுத னாக்கு நிலைபழைத் தேனடி யார்க்
சுடிமைத், திரமில் னாகிலுந் தின்னடி யார்திருந் கட்ட
மல்லா, ஹவலினி ஷெநில யானவாய்குந் ருலத் துறை
பவனே. (80)

கொலைபா தகஞ்செய்யக் கற்றேனுன் பத்தர் குழைத்
திற்கெல்ல, மலையாத வுண்மை வரக்கற்றி லேனெனை
வாழ்விப்பையோ, நிலையா ணைக்கொக் கெட்டாத நாந
கெடுவெளிக்கே, யுலையாத வானந்தக் கூத்தாகுந் ருலத்
துறைபவனே. (81)

ஆலமென் றூறு மமுதா முனைக்கண்ட வாடாவின்,
கோலமு மாலையின் கோலம் தாங்கொடி யேன்வினையுந்,
காலமுஞ் சாலநன் ருவதென் றோகனா காலருவி, யோ
லமென் றூர்க்குந் துறைகுழ்குந் ருலத் துறைபவனே.

தொண்டொன் றுனக்குப் புரியேன் மகளிர் சரிசு
ழந்தே, வண்டொன் று மாலையென் றஞ்சுழல் வேனெ
னை வாழ்விப்பையோ, விண்டொன்றுந் வெள்ளிப் பொ
ருப்பாய் விருப்பும் வெறுப்புமில்லா, யுண்டென் றவர்
மனத் துன்னாய்குந் ருலத் துறைபவனே. (83)

வன்பெருந் காய மெடுத்தவர் யார்க்கும் வருவதென்ப,
துன்பங்கள் கூட்ட தொடர்ந்தல்ல வோதொடர்ந் தாறு
மித்தை, யென்பபஞ் சாட்டி யிடையாம லொன்றுபட்
டென்றைக்குகா, னுன்பபஞ் சாட்டி யிருப்பேன்குந்
ருலத் துறைபவனே. (84)

[இன்னும் வரும்.]

M. C. சுப்பிரமணியக் கவிராஜர்.

*போலிவேதாந்த மறுப்பு.

பிரம்பொருள் பிரபஞ்சமாயிற் றென்பது பிறர் கூ
றும் பக்கம். அது பொருந்தாதென்பது மறத்தானாக்கும்
சித்தாந்தம். என்ன? தபதியானே பொன் பணியாமாறு
பேலச் செய்வோரின்றிச் செய்வினை யின்மையின். இஃ
தென்சொல்லியவாரோவெனின், பொன்னெருவன்செய்
யப் பணியாவதன்றி, தானே பணியாகாதவாறுபோல், பிர
ம்பொருள் பிரபஞ்சமாகால், தன்னின் வேறாய் ஒருவ

* நாகிங்ககல்லூர், கேர்த்திரத்தில, நடத்த 'சாதுகன்ச
மஹோற்சவ' தினங்களில், ஒருளாளிவு நடத்த உபநிபா
சத்தின் மறுப்பு.

னல் செய்யப்பட்டதாய்முடிய மென்றவாறுயிற்று. அந்
தன்று; இனி எவற்றையும் தோற்றுவிப்பது பிரமமாமெ
னின், என்று சொன்னாய். செய்யப்படுபொருளெல்லாம்
உபாதனைத்தே வேண்டப்படும். ஆகவே எவ்வுபாதானம்
வினைமுதலாகாது. என்னை? குடத்திற்கு உபாதானமாய்
மண் வினைமுதலாய் குயவனாகாதவாறுபோலாகலின்.
ஆகலின், பிரபஞ்சத்திற்குப் பாதனம் வினைமுதலாய் பிர
மப்பொருட்டு குறையொன் றுதாதாவேண்டுமென்
தறித்துகொள்க. அந்தே, எவ்வுபாதானமே யமையும்,
வினைமுதல் வேண்டாப்பிற வெனின், அற்றன்று. அவ்
வுபாதானம் ஐப்பொருளாகவினதுதானே பிரபஞ்சமாக
மாட்டாதென்பது. இனி, உலகம் பிராந்தியென்பதூஉம்
ஆராய்ச்சியில்கூற்றையா மென தறிக. என்னை? பிராந்தி
யானாவதென் றின்மையின். அல்லதுஉம், காண்காரி
யங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின் நென்பது எல்லார்க்
கு மொப்ப முடித்தமையினிப் பிரபஞ்சம் பிரமப்பொருளி
ன்பரிணாமமெனக் கோடுமெனி னதுவும்து, பரம்பொருளா
தல்வேண்டிமென்பது. ஆதலின், அங்ஙனம் கோடல் மேற்
கறிப்போந்தவாறு, தோல்வித்தானமாய் முடியுமென்றோ
ழிக. அல்லதுஉம், வினைமாசொன்றுமின்றிப் பரமார்த்த
நிலையின் வையுவுதப் பரம்பொருள். அதுவே கானெ
னில், மாயாஉபாதி சம்பந்தமுடைய நீ, அவ்வுபாதி நீக்கி
நின்ற பிரமப்பொருளாகா யென்ப தொருதலை. அல்லது
உம் பரம்பொருட்டு அவித்தையுளாதற் கேதுவேனென?
கம்மனோர்போல் மறந்துமறத் தறிதலின்றி, அறித்தாங்குறி
வதாய் பரம்பொருள், தொழிற்படுங்கருவி கொன்றுமின்
றிக் கேலமொய் அதிதாவத்தையினின்றழி அறியுமாரின்
றிப், பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளை னறிவிக்க அறிந்
து வருதல் தகாதென்பது.

இனி, அநிர்வசனீயமறுப்பு.

பிரபஞ்சமநிர்வசனீயமா மென்பது பிறர்கூறும்பக்
கம். அஃது அங்ஙனமன்றென்பது மறுத்துணாக்கும்
சித்தாந்தம். அநிர்வசனமென் றோதுமாற்றற்படு மிழுச்
சென்னையென்றி க்குதாம். அங்ஙனமநிர்வசனீயமாய்க்
கூறப்படுபொரு ளுண்டோ? இன்றோ? வெனக் கடாயி
னார்க் கின்றமென விடப்பின், உணராதபொருட் கோதிய
குற்றமென்ற, மஞ்சியுண்டெனின் பிரபஞ்ச முன்பொரு
ளாவதென்றி அநிர்வசனமாதலின் நென்பதற்கு நின்வாய்
மொழியே சான்றாயிற்று. ஈண்டுத் தோற்றம்கூறிய தில்
பொருட்கோ, உன்பொருட்கோ, அநிர்வசனப் பொருட்
கோ? இல்பொருட்கெனினது முயற்கோடுபோலொரு
ளுன்றும் தோன்றுமா நிலை. அற்றேல் குடம்போல
உன்பொருட்கும் தோற்றம் கொடாதென்பது. அல்லது
உம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படுமென் பொருட்கொண் டு
டோவெனக் கடாயினார்க்குண்டெனினுள்பொருளையா,
யின்றெனினி ல்பொருளையாமெனப் பட்டு அநிர்வசன
மென்பது போலியா யொழியும். அல்லதுஉ மநிர்வசனப்
பொருள் குணியமாகவினதற்குத் தோற்றமும் கூடாது.
ஆகவே இல்பொருட்டு மநிர்வசனப் பொருட்கும் தோற்
றம் கொடாமையின், பாரிசேட அனவையால் காண்கா
ரியயிண்டு முன்பொருளையாய், காணத்தினின்றும் கா
ரியமொரு வினைமுதலான் வெளிப்படுத்தித் தோன்றுமென்

பது. குயவனாவான் திதிரிமுதலிய துணைக்காணங்களை
மண்ணைய முதற்காணத்தின்கண் ணுய்ப்பு, அதனினிள்
றுமாடமுதலிய காரியம் தோன்றாது. குடமுதலிய
காரியம் வெளிப்படுத்தித் தோன்றுமென்பதல் வெதிம
றைமுதத்தானு முடன்பாட்டுமுதத்தானு பறியப்படுமெ
ன்பது.

இனி, காண்காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையு
ண்டென்பது மேற்கூறிப் போத்தமையின், காணமுன்
பொருளாகவே, காரியமும் தன்கண் குக்குமாயுள்ளதா
ய், அதுபின்னர் துலாபமாய் விளங்கித்தோன்றுதலொ
ரு வினைமுதலானு மென்பது தானேபோதருமென்க.

இனிப், பாரத பாகவத விபரிதப்பொருட்கோட் போ
லித் திருட்டாந்தமறுப்பு. பாரதம் கேட்ட வேதேற்கும்
பாகவதம்கேட்ட பாரிக்கும் முறையே பதினாறுயிர்த்தே
ழு மகடேவும, காங்கு ஆடுவெலும்வேண்டுமென்னுப் நிசுழ
ச்சி உளதோ இவ்வேடுவென்னு மையப்பாட்டின்கண், உ
ளதாமென்பது பிறர்கூறும் பக்க, மிலதாமென்பது மறுத்
துணாக்கும் சித்தாந்தம். கயிற்றூற் பத்தமுற்ற அவ்விருவர்
கைகன் பண்டங்களைப் பற்றுதொழிந்தன வென்னு மு
வமைக்கு, மொன்றானும் பத்தமுறது சார்ந்ததன்மயமா
ய் கின்ற அவர் மனங்கட்கும் தம்முட் பொதுவியல்பா
வது உறுதலுறமை யென்னும் வேற்றியல்புபெய சிறப்பி
யல்பாமென்றே படும். படவே, அது சிறிதும் பொருத்தா
தாய் முடியுமென் றொழிக.

இனிச், காட்டகத்துக்கோட்டையுமையெடுத்தோதி
னீர். அதுவும் பொருத்தாமை சிறிது காட்டுதும். அஃதி
ல்பொருளோ உன்பொருளோ? உன்பொருளென்றிப்பொ
ருத்தாது. என்னை? அதன்மாட்டு வைதி அவசியருவையுமீ
ர்த்துக்கொண்டபொருளொன்றின்மையின் அல்லதுஉர்,
அதுவதனை உடைத்தாமென்றதற்குப் பிமாணமென்கை?
அது பிரமானத்தமுதலியவற்றுள்ளொன்றாகுமோ, அன்றா
குமோ? ஒன்றாயினதற்குச்சுருதி என்னையென் றின்னோ
ரின்ன வாகசங்கைக்கெல்லா மிறையின்மையின்.

இஞ்ஞான்றைச் சைவருள் ஒருசாரர் உண்மை
வேதாந்த வாக்கியங்களையெல்லாம் தமக்குத் தோன்றிய
வாதெல்லா மீர்த்திடைப்படுத்தி உபநிதியாசம் செய் து
தம்முன்வைத்துத் தாம கலம்பாராட்டா நிதர்ப். அது
கேட்ட பேதைகளு மவர் சொல்லிய யெதாவது
ந்த வாக்கியத்தையும் முன்பின் மலைவற நோக்கியிஃதி
யையு மற்றியஃதியையாதெனத் தெரிந்துகொள்ளமாட்
டாது, ததானுத்திக நியாயத்தானே, அவர்தம் மதத்துட்டா
னே வீழ்த்தகூடி கலம்பாராட்டா நிதர்ப், அவ்வுபநித்யா
சத்துள்ள குற்றங்களையெல்லா மாராய்தல் மணற்
கோற்றுட் கல்லாய்தல் போலாம். ஆகவே னதனை வகிய
த்தின்பாற் படுத்தி கண்டித்தல் மகாபாணப் பிரயோகத்
திற்கு முயலை வகியப்படுத்தல் போலாம். ஆயினும், சாஸ்
திரப் பிரவேசமியன்றி, மந்தமதியுடையார்க்கெல்லா மதிற்
புத்திப்பிரச்சம் வராமல், சிறி தொரு வறியார்க்கெனப்
பெரியோர் கேட்டலி னதற் குடன்பட்டு ன்தாலிபுலாக
நியாயம்பற்றி, அதன்கண் ஆண்டாண்டுச் சிற்சில குற்
றங்கன் மாத்திரையே யெடுத்துக்காட்டுதும்.

திருமான் சிவஞான மெய்கண்டதேசிகர்
உணாமுசத்துக்கேட்டு மாணாக்கன்;

திருநெல்வேலி மாணவர் சந்தத்தின் ஹிந்து மதாபிமானி என்ற சிலர் விக்கிரஹாராதன விஷய மாய்ப் பிரசாரஞ் செய்திருக்கிற பத்திரிகையிற் கண்ட வினாக்களுக்கு விடை.

5-வது வினா:—“குடவருக்கு ரூபம் கொடுக்கும் பல வீணத்தால் அனேகமாய் மனிதரூபமே கொடுத்த போதிலும் அத்துடன் நிற்சாமல் மிருகரூபமும், பக்ஷிரூபமும், சேவல ஜத்த ரூபமும் கொடுக்கலாமா?”

இதற்கு விடை:— இதற்கு முன் சொல்லப்பட்ட விடையானால், ரூபம் பற்றியே தவிர்த்த தியானஞ்செய்யவேண்டுமென்பது ஏற்பட்டது. அப்படி ரூபத்தின் மூலமாய்த் தியானஞ்செய்வதவசியமானால், மனிதரூபத்தோடு நிற்சாமல், கீழ்ப்பட்ட பிராணிகளின் ரூபத்தைத் தியானத்திற்குப் பயோசப்படுத்துவது நியாயமாவென்று இந்த வினா கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸர்வாதர்யாயியாயும், ஸ்வபாவத்தின் ரூபவியாயியிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு, ரூபங்கள் வியாயமாக, தாத்தையியங்கிடையாது. ஸைவ ரூபங்களும் பிரமத்திலுண்டாகி, பிரமத்தில் ஸத்தியையடைந்த, பிரமத்தினிடத்தில் ஸயமாகிறது. ஸத்திதான்ந்தமாத்மா ஸ்வரூபியாயும், எதுவ குகூம ரூபங்கள் யாவற்றுக்கும் ஆதாமாயியிருக்கிற பரம்பொருளுக்கு ரூபங்கள் வியாயத்தில் உயர்வுதாம் விருக்க நியாயமில்லை. கிஞ்சிதஞ்ஞாயிருக்கிற ஜீவனுக்கு உயர்வுதாம் வென்கிற வியவஹார மேற்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, ஸர்வஞ்ஞாயிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு அந்த வித்தியாசமில்லை. அற்பங்கனாயிருக்கிற கமக்குச் சிலரூபங்கள் சிலாக்கியமென்றும், மற்றவைகள் கீழ்ப்பட்டன வென்றும் தோன்றுகிறது. உயதல் ஸ்வயத் தாதயமியமுள்ள சிறு குழந்தைகள், ஒரு வருகொருவர் சர்ச்சாவெய்யுமேபோது, காண் பெரியவன் நான் பெரியவனென்கிறதாக்கச் சொல்லிக்கொள்வதுபோல் காண் வியவஹரித்து வருகிறோம். ஸைவ ஜீவாசிகளுக்கும் பிரதா ஸ்தானத்திலிருக்கிற ஈசுவாருக்கு, ஸைவ ரூபங்களும் அவருடைய குழந்தைகளின் ரூபங்களே யொழிய ஹைரூபங்களுக்குள்ளிருக்கிற அவர்தா பேதங்களைப் பெரிதாக எண்ணி, அவர் சிலரூபத்தை சிலாக்கியமாயும் பெரிதாயும், மற்றதை கௌவக் குறைவாகவும் எண்ணுவதற்குக்காரணமில்லை. பிரதா குழந்தைகளிடம் வந்து, அந்தந்தக் குழந்தைகளுக்குத் தக்கபடி, மழுலச்சொல்லையனுசரித்துப் போதிப்பிவிப்பது பேலவுடி, இன்பத்தைக்கொடுப்பதுபோலவும், பரமேஸ்வரரும் தமமுடைய அச்சுக்களைய ஜீவங்களிடம் அந்தந்த ஸமயங்களில் ஆவிப்பவித்து அந்தந்தப் பாகிருத்திற்கும், அந்தந்தக் காரியங்களுக்குத் தக்க ரூபத்தை ஸ்வீகரித்து தம்ஸுலம்ஸ்தாபன அனுக்கொணாதிசனைச் செய்திருக்கிறார். ஸர்வ வியாயியாகவும், ரூபவியாதாகவும், இச்சாமாத்மரித்தினால் எவ்வித ரூபத்தையு மெடுக்கச் சக்திமானாகவுமிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு மனுஷ்ய ரூபம் சிலாக்கியமும்மல்ல. மற்றப்பிராணி ரூபங்கள் சேவலவஞ்ஞமல்ல. ஏதாய் முதல் மனுஷிய பரியத்த முள்ள சரீரங்கள் சிசுசரீரங்களாக ஈசுவரால் பாவிக்கப்ப

ட்டும் வருகின்றன. இந்தத் தத்துவத்தை நன்றாயறித்த கமது ருஷிசிரோஷ்டர்கள் ஈசுவர் எந்தெந்த ஸமயங்களில், எந்தெந்த ரூபத்தை ஸ்வீகரித்து பத்தர்களுக்குப் புலப்பட்டாரோ, அந்தந்தரூபங்கள் யாவற்றையும் கிரந்தங்களில் குறிப்பிட்டிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கம்முடைய பரிபக்குவத்திற்குத் தக்கபடி, கம்முடைய மனது ஹைரூபங்களுக்குள், எதில் திருடமாகப் பற்றுகிறதோ, அந்த ரூபத்தின் மூலமாய் ஈசுவராராதனஞ்செய்து முத்திபெறலாம். அந்த ரூபம் சிலாக்கியமாக சேவலமாக வெண்பதை கீஜ பத்தர்கள் விசாரிக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால், அவர்கள் ஹை ரூபத்தை ஒரு பிடிப்பாகவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களேயொழிய, அதையே லக்ஷியமாக எண்ணமாட்டார்கள். அவர்களுடைய பத்திக்கு லக்ஷிய வஸ்து ஸர்வாதர்யாயியாயிருக்கிற பரம்பொருள். ரூபவியாதாயிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு ஸைவ ரூபங்களும் சேவலந்தா நென்றதையும், அவனைக்குறிப்பிட்டித் தியானஞ்செய்வதற்கு ஸைவரூபங்களும் கிராஹியத்தா நெண்பதையும் அவர்கள் நன்றாயறித்தவர்கள். இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஸர்வமும் ஈசுவரமுடைய விபூதிளே யொழிய கேறில்லை. ஆதம விபூதிமத்தாயிருக்கிற வஸ்து ரூபவியதத்தில் உயர்வுதாம் வென்கிற வியவஹாரம் அஞ்ஞானத்தாலேற்பட்டது. ஞானஸ்வரூபியாயிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு ஸைவ ரூபங்களும் ஸ்வீகரிக்கத் தக்கதுதான். ஈசுவரருடைய திருவாக்கிலேயே அவருடைய நிவ்விய விபூதிகளுக்கு மனுஷிய சரீரம் மாத்திரமல்ல மற்ற சைவவிதமான கீழ்மேலென்று வியவஹரிக்கப்பட்ட சரீரங்களும் பாத்தியப்பட்டிருக்கின்றனவென்று தோசாரியர்களால் வியத்தமாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

6-வது வினா:—“மனித ரூபம் கொடுப்பதினால் அனுக்குண்டான பலவீனத்தையும் கொடுக்காமலிருக்க முடியுமா? அப்படி முடியுமாயைப்பற்றி கடவுடரு ஞானஞ் செய்விப்பதும், அருவிகரிப்பதும், போஷிப்பதும் இவைகளோடு நிற்சாமல் வருஷத்தோறும் திருக்கலியாணஞ்செய்து வைப்பதும், இரண்டு பெண்கள் மணஞ்செய்விப்பதும், பள்ளியறைசேர்த்தவைப்பதும், அன்னிய மத்தத்தினர் மனதில் அசங்கியத்தை யுண்டெண்ணாது?

சிலாலயங்களில் கடவுள் மலஜலங்கழிப்பதாக வை யாததேன்? சில விஷ்ணுவாலயங்களில் முன்னதை மட்டும் அனுஷ்டித்து வருவதாகத் தெரியவருவதற்குச் சாரணமென்ன? பின்னதையும் வரலா அனுஷ்டித்து விடுவார்களே?

இதற்கு விடை:— மனிதரூபத்தின் மூலமாய் ஈசுவரத்தியானஞ் செய்தால் சாதாரண மனிதனுடைய பல ஹ்னத்தையும் ஈசுவரிடத்தில் ஆரோபிக்க வேண்டிய தவசியமா? மனிதர்களுக்குள்ளே ஜாஸ்தியான தாரதமியம் கமக்குத் தென்படவில்லையா? யோக்கியனுன மனுஷியனிடத்தில் அயோக்கிய மனுஷியனுடைய குணங்களுக்கும் கிருத்தியங்களிடமில்ல வென்றும் காம் அறிந்திருப்பதில்லையா? சாதாரண ஜனங்களிடத்தில் காணப்படும் சில தோஷங்கள் பரமபத்தர்களிடத்தி லில்லாமலிருப்பதை காம் காணவில்லையா? கமது எதுவ சரீரத்தில் காணப்படும் வியதைகளும் கமது மனதிலுண்டாகும் விசு

ரங்கனும் மஹான்சன் விஷயத்தில் உண்டாகாமலிருக்க லாமென் நெண்ணுவது நியாயத்திற்கு முற்றிலும் வி ரோதமா? சுவரோஸ்விதிரிக்குடிற ஸ்துலாதி சரீர ச்ஞாக்கும் நமது சரீரங்களுக்குச் சமானமாய் பலஹினை தை யிருக்கவேண்டுமென்பது எவ்விதத்திலும் அவசியமில் லை. பஞ்சபூதங்களுக்கும் கர்த்தாவாயிருக்கிற பரமாத்மா ஹை பூதங்களின் ஸங்கரத்தை ஆவாணமாகக்கொண்டு அவதரித்தால் அவருடையசக்திக்குற்றைவுண்டாகுமா? கிறிஸ்துவர்களால் கூறப்படும் பரமண்டலத்தில் மனுஷி ய ரூபியாய் வீற்றிருக்கும் ஈதனிடத்தில் பலஹினைதை யிருப்பதாக கிறிஸ்துவர்கள்கூட ஒப்புக்கொள்ளமாட் டார்களல்லவா? (இன்னும் வருக.)

சீ. ராமச்சந்திரன்,
கைலாசபுரம்.

நாசிங்கல்லூர் மடத்தின் மூன்றாவதுவருஷ
மேஷா த்ஸ வ ம்.

திருகெல்வேலி பேட்டைக்கடுத்த நாசிங்கல்லூர் னென்னுள் தலத்தில் ஸ்ரீ கருணாநந்த சுவாமிகளால் ஸ்தா பித்தள்ள "பாஹ்மிஷ்டான் மடத்தின் 3-வது வரு ஷோத்ஸவமானது, சென்ற டிசம்பர் 25-உ ஆதிவா ரத்தொடங்கி 30-உ சுக்கிவாரம் வரையிலு ஆக ஆறு தி னங்களில் வெகு விமரிசையாய் நடந்தேறிற்று. ஹை மடத்து சுவாமிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பண் டிதர்களும் யதிஸ்வரர்களும் அச்சாலத்தில் விஜயஞ் செய் திருந்தார்கள், அங்ஙனம் விஜயஞ் செய்தவர்களுக்குள் முக்கியமான சிலர்:—ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸதேவ ரின் சிஷ்யர்களுக்கு நொருவராகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண னந்த சுவாமிகள், திருவனந்தபுரம் பாஹ்மிஷ்டான் ம டாதிபதியாகிய ஸ்ரீ சதானந்த சுவாமிகள், சென்னைவா சியாகிய ஆத்மாராம் சுவாமிகள், கோயம்புத்தூர் சுவாமி கள், மதுரை சொச்சப்ப சுவாமிகள் முதலானவர்களா வார்கள். இவ் வாறுதினங்களிலும் சுற்றுப்புறத்துள்ள ஜனங்கள் யாவருக்கும் மருஷ்டான்ன போஜன மளிச்சப் பட்டது. பிரதமதினமாகிய ஆதிவாரம் மாலை 6-முதல் 8-மணிவரையிலும் மற்றைய தினங்களில் மாலை 3-மு தல் 9-மணிவரையிலும் மகாசபையும் நடத்தப்பட்டது. அச்சபையில் சுமார் 3000-ஜனங்களுக்குமேல் நிறைந்தி ருந்தார்கள். இம் மூவாயிரவரும் ஆண்டு உடந்த அத்தியற் புரப் பிரசங்கங்களை "சித்திரப்பாவை யத்தக வடங்கி" என்றபடிச் சிரவணித்துப் பாஹ்மானந்த சாகாத்தில் மூழ்கி றையிருந்தனர்.

பிரசங்கித்தவர்களும், விஷயங்களும்:— ஸ்ரீ ராம க்ருஷ்ணானந்த சுவாமிகள்; இஃதுமதம், பக்தி, ஞானம், வைராக்கியம், ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளின் சரித்திரம் முதலாய் விஷயங்களைக்குறித்து உபய்யசித்தனர். அ வைகளுக்குள் முக்கியாச்சங்களைவன; எண்பத்துரான்கு இலட்ச யோனிகளில் மனுஷ சரீர்தான் அதிகுத்தமா னது. பகவானால் எமக்களிச்சப்பட்ட ஞானத்தினை வித் தி செய்துகொண்டு பகவதீதத்தவத்தினை யறிதல்வேண் டும். திரிகுணங்களை யங்கமாகவடைய மாயையினை ஞா

னமென்னும் வானைக்கொண்டு சேயுத்தல் வேண்டும். அதன்பின்னர்ந்தான் ஆகம் சொரூபம் விளங்கும். பகவத் ப்ராப்தியாவதற்கு, இராஜயோகம், சர்மயோகம், பக்தி யோகம், ஞானயோகமென்னு மிந் நான்குமே முக்கிய சாதனங்கள். இராஜ யோகத்திற்கு இத்திரியநிகரிகம் பண்ணுவது அத்தியாவசியமாகலின், அவ் யே ரகம் கை கூடுவதற்குத் துர்லபமாகமுடியும். ஞானயோக கர்மயோ கங்களோ எல்லாராலும் அனுசந்திக்கப்பட முடியாதவை. நிம்பது பக்தியோகம் ஒன்றே. பக்தியோகமென்றாலென் னையென்னில், சகல இத்திரிய விர்த்திகளும் பகவத் தத் வத்தினிடத்திற் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்வதாம். ஆக வே, யோகம் நான்கினுள் பக்தியோகமென்றே மிகவும் சுலபசாத்தியமாயிற்று. பக்தியும் ஞானமும் வேறுபட்டுத் தோன்றாமாயினும் பரிபக்குவத்தைவி லிண்ணிடுமென்றாக வேமுடியும். ஆகலின், இஃபாகங்களைக் கோராமல் அதா வது பலாபேட்டையின் பி பக்தியினைத் தரும்படி பகவா னைக் குறித்துப் பிரார்த்திக்க வேண்டியது. மனம் ஒன் றினை வென்றவர்களை சகல லோகங்களையும் வென்றவர் கள். பல தூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இவ்வுலகிற் சஞ்ச ரித்த ஸ்ரீ சங்கரராமாத்ம மத்வாசாரியாராதிகள், யேககிரி ஸ்து, மஹம்மது முதலான மஹரீயர்களால் தான் சகல லோகங்களும் ஆட்சிபெற்று வருகின்றன. அதாவது சக லலோகத்திலுள்ள ஜனங்களையும் மேற்போத்த மஹரீயர் கள் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். இம் மஹரீயர்கள் பகவத் தத்வத்தினை நன்குணர்ந்தவர்களாய் அவ் வக் காலதேச வர்த்தமானத்திற் கேற்ப உலகின்கண் அவதரித்து பா பாஹ்ம தத்வத்தினைத் தெரிந்துள்ளார். உலகில் சிலருக் குப்பித்தம் தலைக்கேறினாகு திகொண்டிருப்பதனால் பயித்தி யக்காரர்களாகி, ஒருவனையொருவர் உன் மதமும் உன் தெய்வமும் தாழ்த்ததென்றா, என் மதமும் என் தெய்வ மும் மிகவும் உயர்ந்ததென்றும் உசாவி வாக்குவாதத்திற் கும், மல் யுத்தத்திற்கும் இடுப்பையிழுத்துக் கட்டிக்கொ ண்டு நிற்கின்றனர். அங்ஙனம் செய்வது சுத்த மவுட்டி யம், அவரவர்கள் தத்தம் மதங்களினின்று அபிமானத்தி னைக் கொண்டாட வேண்டியது தருமந்தான். எவன் வே ண்டாமென்கிறான்? பரமத துஷ்டனும் பண்ணாமல் மனத் தினும் என்னளவேனும் குறைகூறாமல் தன் சுயமத்தின் இரகசியங்களை யுணர்ந்து, உணர்ந்த அந்நெறியிலேயே நின்ற, ஒவ்வொருவனும் பாபாஹ்ம ப்ராப்திக்கு வேண் டிய மாரக்கத்தையுண்டாக்கிக் கொள்வதுதான் மிகவும் உசிதமாம்.

திருவனந்தபுரம் ஸ்ரீ சதானந்த சுவாமிகள், மாயை யின் சொரூபத்தைக் குறித்துத் ஜீவாத்ம பரமாத்ம சொரூ பங்களைக் குறித்தும் சபிச்சங்களுக்கு அந் யானந்தகரமாய் உபய்யசித்தனர். ஆத்மாராம் சுவாமிகள் மிகவும் பத்திரஸப் பிரதானமாயும் உபநிஷதர்த்தங்களை யு முட்கொண்டுமுன் ன தேவாரம், திருவாசகம், ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் பா டல், திருவருட்பா முதலிய தமிழ்க் கிரந்தங்களினின்று முக்கியமான சில திருப்பாக்களை யெடுத்துக் காட்டிச் ச கல பண்டித பாமரர்களும் மெய்யகைவு கொள்ளாவண் ணம் பொருளுரைத்தனர்.

பிறகு, திருகெல்வேலி டவுணிலுள்ள வேணுவனே ஸ்வராலய மட்டிப்பத்தில் மேலெடுத்துக் கூறிய சுவாமி

கன் யாவரும் விக்கிரகாராதனை, பத்திருதலிய விஷயங்க ளைக்குறித்து உபயோகித்தனர். பின்னர் கிறிஸ்துமத போ தகர்கள் செய்யும் தூராகேபனை யாவற்றையும் களைத்து சகலப் பிராணிகளும் மோக்யப் பிரபந்தியடைவதற்கு விச் கிரகாராதனை தான் சலபமும் கிட்டியதமையுள்ள சாதனை மெனத் தெளிவாய்க் காண்பிக்கப்பட்டது இரத்தப் பிராந் தியங்களிலுள்ள சகல ஜனங்களும் இம் மஹோத்ஸவத் தினைக் கண்ணாக்கண்டும், அதியற்புதப் பிரசங்கங்களைக் காதாரக்கேட்டும் ப்ரஹ்மானந்த சாகாந்தில் மூழ்கிவிட்டுக் கன். இவ் வைபவங்களுடன் ஆறு காட்சியிடுத்து மறுதினை மாகிய சரிவாரம் காலை அவ்வவர்கள் தத்தத் தேசங்களுக் கேகினர்.

இத் சிவ்லாவில் பிரதி வருஷத்தத்தில் மத விஷய சம்பந்தமுள்ள சபைகளை யிவ்வாறே நடத்தப்படும். ஆன படியால், இறங்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை ஒவ்வொருவ ரும் தத்தத் சொந்த வேலையாகப் பாவிப்பார்களென்னும் வாசனை காற்று வாட்டம் ய் வீசுகிறது. சபம்.

(Signed) K. A. Venkataramiah,
Student of
Sri Ramakrishnananda Jee,
61, Vyjia Vignesvarar Covil Street,
Choolai, MADRAS.

விக்கிரஹாராதனை கண்டன வெக்கோகம்.

(புத். க. இலக். ௩௨. 4-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

சூலயம்புவாயிருத்தல்முதலிய காரணங்கள்பற்றிகோ ர்பார்கட் செளிதில் அருள்சுரத்தலால் ஸ்தலவிசேஷமூர்த் தவிகேஷங்களுண்டாயிருக்கின்றனவென்று சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. இதன்கருத்து யாது? கடவுளுக்கு அவர் ஆவேசித்திருக்கிற விக்கிரஹம் ஸ்வயம்புவாயிருத்தலா னாதல், அநாதியாயிருத்தலானாதல், அரியதவத்தோரால் அமைக்கப்பட்டமையானாதல், ஹேவிக்கிரஹவாயிலாகத்தம் மைவழிபடுவோர்க்கு அருள்சுரக்கும் சத்தி மற்றையவிக்கிர ஹங்களில் அவர் ஆவேசித்திருக்கும்பொழுது இருக்கிற தைவிட அதிகமே? கடவுளின் சத்தி அவர் சுவபாவ இய லைப்பப் பொறுத்தது? அவர் ஆவேசித்த நிற்கும் விக்கிர ஹத்தின் தன்மையைப்பொறுத்தது? கடவுளின் சத்தி அவர் ஆவேசித்து நிற்கும் விக்கிரஹத்தின் தன்மையைப் பொறுத்திருந்தால் விக்கிரஹமல்லாத மற்றவிடங்களில் அவரிருக்கும்விதம் எப்படி? அங்கே அவர் அரு ள்சுரக்கும் தன்மை எப்படி? கடவுள் அவரை வழிபடுவோர்க் கு அருள் சுரப்பது வழிபடுவோர் மனப்பக்குவத்தைப்பொ றுத்தது? அவர் ஆவேசித்திருக்கு மிடத்தைப் பொறுத்த து? ஒரேதன்மையான பக்குவமுடைய மூன்றுபேர்களில் ஒருவர் சுயம்புவாகிய விக்கிரஹ வாயிலாகவும், மற்றொரு வர் சாதாரண விக்கிரஹ வாயிலாகவும், இன்னொருவர் விக்கிரஹமல்லாதவிடத்திலிருந்தும் கடவுளைத் தியானித் து, அப்படித்தியானிக்கும் சூயத்தில் அம் மூன்று பேர்க ளுக்கு முன்ன பக்குவதிலே ஒரேதன்மையுடையதாகவு மிருப்பின், கடவுள் அம் மூன்றுபேர்களுக்குப் சுரக்கும் அரு

ளில் தாரதர்மிய மிருக்குமோ? “தினையின் பாகமும் பிரி வது திருக்குறிப்பன்று” என்ற ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுயாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே கடவுள் சர்வவியாபியாய், ஒவ்வோர் ஆன்மாவிடத்திலும் தினையின் பாகமும் பிரியாதிருந்து, அந்தவந்த ஆன்மாவின் பக்குவதிலிருந்து தக்கபடி, அங்கங்கே அருள் சுரந்து கொண்டுருக்கிறதென்பது திண்ணமன்றோ? கடவுள் அங்கங்கெழுந்தபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு திறைந்திருப்பவான்றோ? பாரக்குமிடமெ ன்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணத்தன்மையான வரன்றோ? இவ்வியல்பினையுடைய கடவுள் தன்மை வித் கிரஹவாயிலாக வழிபடுவதென்பதில், அதிக அருள் சுரப் ப்போலும்! அதிலும் விக்கிரஹம் சுயம்புவாயிருத்தல் மு தலிய காரணத்தால் அருள் சுரக்கும் தன்மை இன்னும் அதிகப்படுமேபோலும்!! என்று என்று!!! அவ்வாறுகூறு வது கடவுளுடைய சர்வ வியாபகத்துவத்துக்கும், அவர் எல்லாவிடத்திலும் ஒரேதன்மையுடையபடியாய் ஆன்மாவை விட்டுத் தினையின்பாகமும் பிரித்திராது, ஆன்மாவின்ப சக்குவத்துக்குத்தக்கபடி அருள்சுரக்கிறார் என்னும் உண்மை க்கும் விரோதமல்லவோ? அவ்வாறு கூறுவது தேவதா டுணமாய்முடிக்கின்றதன்றோ? விக்கிரஹம் சுயம்புவாயிரு த்தலினாலென்ன? அநாதியாயிருத்தலினாலென்ன? அ ரியதவத்தோரால் அமைக்கப்பட்டமையாலென்ன? அ ருள்சுரக்கும் தன்மை அங்கு அதிபெரிவதென்பது? அரு ள்சுரக்கும் தன்மை எவ்விடத்திலாவது அவர்பாற் றுன்றி யிருந்தது? அருள்சுரக்கும் தன்மை எவ்விடத்திலும் யா ரிடத்திலும் பரிபூரணமாயிருக்க வில்லையோ? சர்வவியா பகராய், எவ்விடத்திலும் குறைவற்ற ஒரேதன்மையையு டையவராய், ஜீவாத்மாவின் பக்குவத்துக்குத் தக்கபடி அ ருள்சுரக்கத் தினையின்பாகமும் பிரித்திராது காத்திருப்ப வாயுள்ள அருள்வள்ளலாகிய கடவுளைத் தியானித்தற் பெருநாடு விக்கிரஹம் ஏற்படுத்தி அவ்விக்கிரஹவாயிலா கவழிபடுதல் கடவுள் சர்வவியாபகராயும் பாரக்குமிடமெ ன்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணராயும் இருக்கி றார் என்பதை மறக்குப்படி செய்யுமென்றும், அதுதான் விக்கிரஹாராதனைத்தினு லுண்டாகும் அகேச கெடுதல்க ளில் ஒன்று என்றும் பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். விக்கிரஹங்களின் தாரதர்மியத்தைஒப்புக்கொண்டுகூறிய “விக்கிரஹாராதனை கண்டன வெக்கோக” விடை விக்கிர ஹாராதனை கண்டனத்திற்கே துணை செய்துகிறபதாக என் க்குத்தோன்றுகிறது. இதற்குச் சம்பந்தமான விடையில் “ஒரு நியாயநிபந்தனையிப்பார்க்கிலும் மற்றொருநியாயநி பதி அனுகூலம் செய்வாரெனக் கட்டிகள் முயற்சிப்பதா மணப்பற்றே யாதலையொப்ப, ஈண்டும் வழிபடுவோரது ம ண்பற்றேயாம்” என்று கடைசியிற் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. முதலில் “ஸ்தல விசேஷம், மூர்த்தி விசேஷம், விக்கிரஹம் அநாதியாயிருத்தல் முதலிய காரணத்தால் எ ளிதில் அருள்சுரப்பதிலு”வென்றும், அப்பால் “வழிபடுவோ ரது மணப்பற்றேயாம்” என்றும் சொல்வது ஒன்றுக்கொ ள்ன்று பொருத்தமாய் வருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. வழிப டுவோர் மணப்பற்றே யானால், விக்கிரஹங்களில் ஒன்றுக் கொன்று தாரதர்மியமில்லையா? தாரதர்மிய மிருப்பதா யும் அதற்குக் காரணம் இன்னதென்றும் முன்னமேசொ

வல்லியுச்செற்படியால், மனப்பற்றையா மென்பதின் கருத் து இன்னதென்று புலப்படவில்லை. ஆகிலும் ஆண்டெ டெத்துக்கொண்ட நியாயாதிபதி உவமை பொருத்தாதென பது கருக்கித் கூறுவேன்:— நியாயாதிபதிகள் அநேக ருள், உண்மையில் ஒருவருக்கொருவர் தாரதர்மியம் உ ண்டு. ஒருவரைவிட மற்றொருவர் சங்கதிகளின் உண் மையைச் சண்டிப்பிச்செறிதில் அதிகத்திறமையுடையராயி ருத்தல் கூடும். ஒருவரைவிட மற்றொருவர் யோக்கிய மாய் நடத்தல்கூடும். நியாயாதிபதிகள் வெவ்வேறு ஆட் கனாகவும், வெவ்வேறு தன்மையை யுடையவர்களாயும் இருப்பதினால், அவர்களுள் ஒருவரை விட மற்றொருவ ரை தாரதர்மியப்படுத்திப் பார்த்தற்குச் காரணம் கஷ்டி களின் மனப்பற்றற்றது. உண்மையில், நியாயாதிபதிகளி டத்துள்ள தாரதர்மிய வியப்பைப் பெறுத்தே நிற்கிறது. (இன்னும் வரும.)

பாணையக்கோட்டை } திருமங்கைமாநர்கவாசி.
29—12—04.

சமாசாரக்குறிப்பு.

காரதர்.

தர்மகர்த்தர்:— திருநெல்வேலி ஸ்ரீ கார்த்தமதியப்பா சமேத ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் கோயில்குப் புது நியமனப்பெ ற்ற தர்மகர்த்தர் ஸ்ரீ வைத்தீஸ்வரமயம் ரவர்கள் ராடோ துத் குறித்த திருக்கோயில்கு வந்து ஆலய கைக்கரியங் கள் சரியாய் நடந்து வருகின்றனவாவெனக் கவனித்து, வரவு செலவு கணக்குகளையும் அவ்வப்போதே சரிபார்த் துக் கையெழுத்து வைத்து வருவதாகத் தெரியவருகின் றது. புதுவதாய் நியமனம் பெற்றவர்கள் பெற்றுச் சில காலம்வரையும் இவ்வாறு பரப்பப்பாய்த் தம் கடமையிற் கண்ணஞ் செலுத்தவது புதிதன்று. ஆனால் எப்போதும் அவ்வாறு நடந்துவருவது தான் புதுமை. மேலும் குறித் த ஆலய கைக்கரியங்கள் எச் சிவாகமத்தினை அறசரித்து நடக்கவேண்டுமோ, அச்சிவாகம வுழியை அறிந்தவ்வாறு நடக்கின்றனவா வென்பதையும் குறித்த தர்மகர்த்தரவர் கள் கவனித்து வருவார்களாயின் மிக்க புகழும் புண்ணி யமும் பெறுவர்.

தவ்ப் பிரகாச சபை:— இப்பெயரிய சபையொன்று திருநெல்வேலியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடைபெறுதல் இப் பத்திரிகை படிப்போர் முன்னரே அறிந்திருப்பார்கள். சின்னணு முன்னர்த் திருநெல்வேலி வசந்தமண்டபத் தில் ஹைசபையின் அச்சிராசனாதிபதி மக-நா-ஸ்ரீ வைக் கில் இராமச்சந்திர ஜயவர்க்கன் ஜாதியிலுயமாய்ச் செய்த இரண்டு பிரசங்க்குப்பின், இதுவரை குறித்த சபைக்கு அதன் அச்சிராசனாதிபதி கிருவரும் வரவில்லை. அவ் விரண்டு பிரசங்க்களும் பிராமணர்க்கும் அவரல்லாதார் க்கும் இந் நாளிலிருந்த ஒற்றமையைச் சிறிது செகிழ்த் திருப்பதாகச் சனங்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்கள். அஃதெவ்வாறாயினும் ஆகுக, சாதியின் ஏற்றத்தாழ்வு களைப் பற்றிய பிரசங்கம் யாச்செய்யினும் அது இக்காலத் திற்குப் பொருத்தமுடையதன்றுபோலும்.

சைவப் பிரகாச சபை:— இப்பெயரிய சபையொன்று திருநெல்வேலி ஸ்ரீ நெல்லையப்பலத்திலே சில சிலநாடி யார்களால் ஸ்ரீபீடப்பட்டுச் சிவபுராண படைஞ்செய்தல் முதலிய நோக்கத்தோடு சில நாட்களாக நடைபெற்று வ ருகின்றது. இப்போது திருநெல்வேலித் தலபுராண படை நடைபெறுகின்றது.

உண்மை தேர்வோர்:— “உண்மை தேர்வோர்” (Truth Seekers) எனக் கையொப்பமிட்ட பகிர்நக் கடி தமொன்று உண்மைதேர்வோர் சிலரால் அச்சியற்றி மே லே குறித்த மக-நா-ஸ்ரீ வக்கில் ஐ. இராமச்சந்திர ஜய ரவர்க்கு அனுப்பப்பட்டிருந்ததாம். அக்கடிதம் பி ற்பொருட்டும் வெளியிடப்பட்டிருந்தமை கண்டாம். அ தற்கு ஹை ஜயவர்க்களார் “புறிகைக் விடை” யொன் றும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ் விண்ணு தண் டிப் பத்திரிகைகளில் முன்னையது ஹைஜயவர்க்கன் செய் துபோந்த சாதி விஷயமான பிரசங்க்களினின் றெழுத் ததுபோலும்.

திருநெல்வேலி சாஸ்வதிவாச புத்தச்சாலை:— செ ண்ற மகாசங்கிரம் திரைத்திலே இதன் சபை கூடிற்று. இது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கிளையாகச் சபையா ரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

திருநெல்வேலிச் சித்தாந்த சைவப் பலர் தாழ் ஒப்பு தற்குரிய சைவ சிரார்த்தத்தை இதுவரை ஊர்ப்புரோகித ராயுள்ள ஸ்மார்த்தர்களுக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். அ து தவறென்றறிந்து இப்பொழுது சைவாசாரியர்க்குக் கொடுத்ததொடங்கியிருக்கின்றார்கள்.

மாட்சிமை பொருத்திய திருவாங்கூர் மகாராஜா அ வர்கள் சென்னைக்குப் போகுமார்க்கமாய் இன்று இவ்வி டம் திருநெல்வேலிக்கு வலுயமாளுங்கள். இன்னும் நா லு தினம் இங்குள்ள தமது ராஜமாளிகையிற்றங்கி யிருப் பார்கள்.

திருநெல்வேலி முனிசிப்பல் செக்ட்டேரி, முனி யப்பிபிளையவர்கள் தமவேலையை ஒப்புக்கொண்டார்கள் அவர்கள் தம்முடைய கடமையை சரிவரப் பார்த்து வரு வார்கள் என்று ஜனங்களால் கம்பப்படுகின்றது.

பத்திராதிபர்குறிப்பு.

“காஞ்சேபுரம், ஸ்ரீ சித்தாந்த சிவகேசத் திருக்கூட்டம், 50-வது, ஸ்ரீ திருவேகமபத் தலயாத்திரையு, திருவருட் பரத் திருமுறை ஹோருட மஹோர்சவ பத்தானந்தமும்” என்னும் விஞ்ஞாபன பத்திரம் காலந்தாழ்த்துத் கிடைத்த மையாலும், ஹை மஹோர்ஸவம் (22—1—05) 10-வ யன்றே நிறைவேறிவிட்டமையாலும் ஈண்டுப் பிரசுரிசு ப்படவில்லை. மாயாவரத்துமனகோளரி ஸ்ரீமத். கா. கத்னா வேற் பிள்ளையவர்க்கு, ஸ்ரீமத் கா. மு. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் முதலிய திருக்கூட்டத் தவர்கட் கும் மிக்க வந்தனம் சொல்கின்றோம். [ப—ர்]

“திருநாவுக்கரசுவன் திருத்தொண்டி தெனிகாழ்க்.”

திருச்சிற்றப்பலம்

Printed and published by M. DRAVIAN PILLAI,
Aryapirakasani Press, Tinnevely Bridge.